

İLK PROJEM

Öznur ÇELİKÖZ

İlk Yar'larımızın Değerli Dostları,

Geçenlerde M. Bilim Elçileri projemizde ilk yar'larımıza yönelik hafta sonu seminerlerinde konuşmacı olarak ismini görünce heyecanlandık, dinleyemediğimiz için de ayrıca üzüldük. İlk projesinin ardından 20 sene geçmiş... Sevgili Öznur'un ilk proje izlenimini paylaşıyoruz bu hafta.

Tüm gönüllülerimiz çok kıymetli, bazılarıyla uzun projelere gidebilme şansımız oluyor, uzun projelerde onların tüm koşullar ve yorgunluklarına rağmen korudukları yüzlerindeki gülümsemeye şahit olmak da bir hayranlık uyandırıyor insanda. Sevgili Öznur da hayran olduğumuz gönüllülerimizden.

Bu satırları okuduğunuz günlerde ilkyar gönüllüleri 6 günlük bir projede olacak, (umarız hava koşulları projede aksamaya neden olmaz), Öznur gibi ilk projesine katılacak gönüllülerimiz var, eski okullarına gidecek üniversiteli gönüllülerimiz var.

Elbette daha önemlisi bizleri bekleyen ilk yar'larımız var, kıymetli öğretmenlerimiz var.

Uzaklara gitmek ilk yar'larımızın içlerindeki değerlerin, kabiliyetlerin, potansiyellerin yeşermesine bir nebze katkı verebilmek için gayret etmeyi çok önemsiyoruz. Bu gayretlerin meyvesini görmek çok daha fazlasını yapmamız gerektiği mesajını veriyor...

Tabii tüm yaptığımız etkinlikler sizlerin destekleriyle hayata geçiyor... E-postalarımızın içinde destek çağrısı yapmanın izinlere bağlı olması nedeniyle sitemizdeki dokümanlardan destek isteyebiliyoruz. Aşağıdaki bağlantıda ilkyar'a bağış yapmanın yolları yer alıyor.

*Desteklerinize çok teşekkür ediyor,
Selam, Sevgi ve Saygılarımızı Sunuyoruz...*

İLK YAR

<https://ilkyar.org.tr/bagis-kanallari/>

İLK PROJEM

Aksaray ve Şereflikoçhisar projesi benim için çok büyük öneme sahiptir.

Birçok ilki bu proje içinde yaşadım.

İlk defa bu kadar çok çocukla birlikte zaman geçirdim.

İlk defa sınıf ortamında birşeyler anlattım ve en önemlisi

ilk defa bu kadar büyük ve eşi benzeri bulunmayan bir sevgi yumağının içinde buldum kendimi. Evet bu kadar çok çocuk demiştim.

Hepsi birer çiçek, hepsi farklı güzellikte kokan kır çiçekleri, zorluklar içinde açmaya çalışan.

Bu çiçeklerin amacı okuyup adam olmak yani; doktor, polis, avukat, öğretmen olmak... Kendilerinden sonra gelen çiçekleri açmadan solmasını engellemek için.

Bu çiçeklerle birlikteydim iki gün boyunca. Onlara bilim denizinden minik bir bilgi damlası sunabildim elimden geldiği kadar, bir ders saati boyunca daha iyi çalışsınlar diye, daha çok heveslenip olmak istediklerine daha kolay ulaşabilsinler diye.

Sadece bu değildi beni mutlu kılan.

Onlarla birlikte yemek yemek, sohbet etmek, karşılıklı oynamaktı en güzeli.

Onlarla aramdaki sevgi paylaşımıydı asıl olan. Minicik sevgi dolu yüreklerinden bana uzanan görünmez bir sevgi köprüsü oluştu aramızda kimsenin bunu yıkmaya gücünün yetmediği bir köprü.

Bu sevginin tadı, bu yürek atışının sesi dünyanın hiç bir yerinde bulunmaz, erişilmez değere sahip benim için...

Nesrin'in bana 'öğretmenim senin ismini hiçbir zaman unutmayacağım çünkü ismini hediye verilen kitabın üzerine yazdım' demesi beni o kadar duygulandırdı ki...

Cihat isimli bir kırçiçeğim derse gelirken kalem, kağıt getirmedeği için isimlerimizi not edememiş. Akşam yemeği yenilirken o kadar kalabalığı yarıp yanıma geldi ve öğretmenim sizi arıyordum, isminizi yazıyordum diyerek elindeki küçük bir kağıda ismimi yazdı. Kağıt belli ki aceleyle bir yerlerden koparılmış. O anda o kadar farklı duygular yaşadım ki çünkü, bu duyguların hiçbirini günlük hayatımızda yaşayamıyoruz.

Şehrin yoğunluğuna kaptırıyoruz kendimizi ve
unutuyoruz başka yerlerde çarpan minik yürekleri.
Kır çiçeklerime ait olan duygu ve düşüncelerimi,
bende bıraktığı izleri kaleme almak zor, kelimeler ise bir o kadar yetersiz.

Mavi otobüsün içini dile getirmeden geçemem.
Gönüllüler arasındaki o sıcak ilişkileri, yaş farkı gözetmeksizin oluşan dostlukları
hiçbir şeyle değişemem.

Bence ilkyarı, ilkyar yapan gerek gönüllüler arasında, gerekse çocuklarla bizler
arasındaki samimi ve saf duygulardır.

Son olarak şunu belirtmek istiyorum.
Benim için bu proje fazladan yaptığım 16 saat yolculuğa ve sonunda hastalanmama
rağmen hayatımın en anlamlı ve en değerli projelerinden ilki.
Gönüllü olmanın ne demek olduğunu şimdi hissederek anlıyorum.

Öznur ÇELİKÖZ
Fen Bilgisi Öğretmenliği Mezunu